

ἀγαλλμα, καὶ οὕτω διατηρεῖται ἡρεμον τὸ βασιλεῖον! ἀναστὰς δὲ βάλλει εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸ διάδημα. Τέλος οἱ οὐράνιοι θεοὶ τὸν ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος εἰς δόλκληρον μῆνα· ὅθεν τότε καὶ αὐτὸς ἀναπαύεται· ἡ δὲ Ἰαπωνία διάγει, ὡς δύναται, καὶ ὁ λαὸς λειποτα κτεῖ ἐκ τῶν ναῶν, διότι λείπουντι οἱ θεοὶ ἐκεῖθεν!

Πάντες δὲ προσέχουσι διαφερόντως μὴ βεβηλωθῇ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἡ ἔνθεος τοῦ Μικάδω οὐσία· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φοβούμενος μὴ μολυνθῇ ὑπὸ τινος ἀθεοῦς καὶ ἀνοσίου βλέμματος, δὲν ἐξέρχεται παντελῶς ἐκ τῶν ὑψηρόρων ἐνδιατημάτων του· καὶ ἀπὸ δωματίου δὲ εἰς δωμάτιον μεταβαίνειν, βασιλεύει κατωμαδὸν ὑπὸ τῶν θεραπόντων. Οὐδεὶς δὲ τολμᾷ νὰ θίγῃ τὸν πώγωνα καὶ τὴν κόμην του, ἢ νὰ περικόψῃ τοὺς ὀνυχάς του· ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ποτε μετεχειρίσθῃ, οἷον θόβια, ἐνδύματα, ἡ ἀγγεῖα διάφορα, τὰ μὲν καίονται, τὰ δὲ συντρίβονται παρευθὺς, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα πάντα προσφέρονται πρὸς αὐτὸν εὐτελέστατα. Ὁ δὲ ἀνεχόμενος μεγαλοπρῶνως τὰς τοιαύτας τῆς θεότητος στερήσεις καὶ ταλαιπωρίας, ἀποζημιούται τοῦλάχιστον εἰς τὸν γυναικωνίτην, ὅπου εὐρίσκει ἀγαθὴν τύχην δώδεκα νύμφας, προωρισμένας νὰ διακωνίσωσι τοῦ ἡλίου τὴν γενεάν, ἐνδιδομένας δὲ τοσοῦτον σκληρὰς ἐσθλότητας, ὥστε μόλις δύναται νὰ κινηθῶσι. Τέλος ἀποθανόντος τοῦ Μικάδω ὑπὸ τινος τῶν νότων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διαθρulleῖται εἰς τὰ ἔξω ὅτι ἐλειποθύμηνεν, ἅρ' οὐ προηγουμένης ἐν τῷ μεταξὺ ἀναγορευθῇ ὁ διάδοχος του.

Ὁ παρὰδεξος οὗτος ἥρως διέπει τὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας πάντα. Λέγεται δὲ αὕτη Σίντο καὶ θεωρεῖται ὡς ἀρχαιοτάτη τῶν δύο ἐτέρων, τῆς τῶν Βουδιστῶν καὶ τῆς τοῦ Κομφυίου.

Ἐκ τούτων ἡ πρώτη πρεσβεύει ὑπερτάτην τινὰ θεάν, Τενσιοδαίτην λεγομένην· μετ' αὐτὸν δὲ τὸν ἀδελφὸν τῆς Φάτσμα (Ἀρην) καὶ κατόπιν ὑποδεστέρους ἄλλους δαίμονας διαφόρων τάξεων, οἵτινες ἐχρημάτισαν πάντες εὐεργέται τῆς πατρίδος, ἢ ὅπωςδὴποτε τὴν ἐδόξασαν. Οὐδεὶς δ' ἐπικαλεῖται τὴν Τενσιοδαίτην ἀμέσως, ἀλλὰ πάντοτε διὰ μεσιτῶν, δηλ. τῶν ἀγίων. Πρὸς δὲ τὸν Φάτσμαν, τιμώμενον ὡς πολιοῦχον καὶ προστατὴν ἰδιαιτέρον τῆς Ἰαπωνίας ὁ αὐτοκράτωρ πέμπει πολλὰς καὶ πρεσβείας διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ ἐπὶ σπουδαίων τοῦ βασιλείου ὑποθέσεων, καθὼς ποτε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὴν Λυδίαν, τὴν Σικελίαν καὶ ἄλλας μακρυνὰς χώρας ἔστειλλον οἱ βασιλεῖς νὰ ἐρωτήσωσι τὴν γνώμην τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπολλωνος καὶ νὰ λάβωσι τοὺς χρησμούς του ὡς οδηγίαν περὶ τοῦ μέλλοντος. Σέβονται δὲ οἱ Ἰάπωνες καὶ ζῶα τινα, ὡς τὴν ἀλώπεκα, τὴν ὁποίαν καὶ μαντεύονται. Παραδέχονται δὲ ἀθανασίαν ψυχῆς καὶ ἐκδικασιν τῶν πράξεων ἐνώπιον οὐρανοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων καὶ παράδουσιν δηλ. τὸν αἰθέρα εἴτε τὸ ὕψωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἄδην εἰς τῆς γῆς τοὺς κευθμῶνας.

Ἐορτάζοντες δὲ τρεῖς τοῦ μηνὸς περιπολοῦσιν εἰς τοὺς ναοὺς, κειμένους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν μέσῳ

λεϊμῶνων (1) ἢ εἰς εὐθαλεῖς τόπους, περικυκλουμένους δὲ καὶ ἀπὸ γάστρας διαφόρων φυτῶν. Ἐκεῖ δὲ κρίνεται καὶ τὰ σύμβολα τῶν θεοτήτων ὡς σημαῖται εἰς σχῆμα μακρῶν χαρτίου ταινιῶν συνδεδεμένων εἰς τὸ ἄκρον ἐπιμήκους κονταρίου ἀπὸ ξύλον τῆς Ἰαπωνικῆς θύας· διατηροῦνται ὁμοῦς ταῦτα καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας ἐντὸς μικρῶν εὐκτηρίων σηκῶν. Ἐξερχομένου δὲ τῶν ναῶν ὑποδέχονται φιλοφρόνως καὶ καταθέλγουσιν τοὺς εὐλαβεῖς ἱερεῖς αἱ τινες, ὡς νύμφαι τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ ἔρωτος, εἰς τὰ περίεξ αὐτῶν ἐνδαισιώμεναι.

Οὐδὲν ἄλλο τέρεται τοσοῦτον τοῦ θεοῦ, λέγουσιν οἱ ἱερεῖς τῶν Ἰαπόνων, ὅσον τὸ νὰ βλέπωσι τοὺς ἀνθρώπους ἀπολαύοντας τὰς ἀθῆς τοῦ κόσμου τούτου ἡδονὰς, καθὼς ἀπολαύουσι καὶ αὐτοὶ τὰς τοῦ ἄλλου.

Νομίζομεν περίεργον ὅτι ἔκπαλα· αἱ γυναῖκες ἐκλήχθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θρησκείας, καθὼς εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ῥώμην, τὴν Γαλατίαν κλπ. Δι' αὐτὸν ἐτελοῦντο τὰ πλεῖστα τῶν θαυμάτων, αὐταὶ ἐχρησίμευον ὡς μεστρία μεταξὺ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ὡς διάκτορες τῶν θείων βουλήσεων, ὡς φωνὴ ἑναυλος τῆς ἀφανοῦς θεότητος, μάλιστα δὲ ὡς τὸ ὄργανον τῆς ἀγυρτίας τῶν γοήτων, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ νομοθέτου Νουμᾶ. Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐξωτερικῆς χάριτος ἐμάγευσον τὴν καρδίαν καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ νευρικοῦ τῶν συστήματος ἐξαψιν, κατὰ τὴν περίοδον μάλιστα τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ὑπέκιντο, εἴπερ τινες ἄλλαι, εἰς ἐκστάσεις, εἰς ὀπτασίας καὶ εἰς σπασμούς. Ὁ φυσικὸς τῶν ἔρωτος πολλὰς ἀποτρεπόμενος ἐκ τοῦ κυρίου σκοποῦ, ἀνεφέρετο, καθὼς ὁ τῆς Ἑλουσιᾶς τοῦ Ἀβελάρδου, πρὸς ὃν τι ὑπερφυῆς, ἑωσοῦ τὸ πάθος μετεβάλλετο ἐνίοτε καὶ εἰς ἀληθῆ φρενοβλάβειαν, ἢ εἰδικὴν μανίαν. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε τὸν συνήθη βρῶν· ἐπειδὴ τότε ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τῆς φύσεως· διὰ τοῦτο καὶ ἡ θρησκεία διὰ τῶν τελετῶν τῆς σεμνοποιεῖ τὸν γάμον. Ὅποια εὐγνωμοσύνη μᾶς συγκινεῖ πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα, ὅταν δεχώμεθα ὡς δῶρον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίας του τὴν νύμφην καὶ τὸν νυμρίον! Ὅποια δὲ χάρις ὁμοίως πρὸς αὐτὸν, ὅταν ἀποκτῶμεν καὶ τοὺς καρπούς τῆς συζυγικῆς συμπαθείας!

Ἄλλ' εἰς τὰς γυναῖκας ἐδόθη καὶ ὅταν γηράσκουσι καταντήσωσιν ἤδη ἄχρηστοι νὰ χρησιμεύωσιν κατ' ἄλλον τρόπον εἰς τὴν θρησκείαν, τρέφονται δηλ. διὰ τῶν μύθων καὶ τῶν διηγημάτων τὰς προλήψεις καὶ τὰς δεισιδαιμονίας τῶν ἄλλων.

Τὸ δόγμα τῶν Βουδιστῶν, τὸ ὅποιον παρέλαβον οἱ Ἰάπωνες ἐκ τῶν ἀντιπέραν Κορεατῶν (καθὼς ἴσως καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα) ἀντίκειται σχεδὸν ἐκ διαμέτρου εἰς τὴν εἰρημένην θρησκείαν τῶν Σιντῶν. Διότι οἱ Βουδισταὶ σκληραγωγούμενοι αὐτοὶ υποβάλλουσι καὶ τοὺς ἄλλους εἰς διαφόρους κακοπαθείας καὶ βασάνους, ἐξάπτουσι διὰ χιμαρικῶν φόβων τὴν φαντασίαν καὶ ταραττοῦσι τὴν ψυχὴν διὰ τοῦ παντοτεινοῦ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως. Ὁ θεὸς τῶν Βουδιστῶν παριστάνεται οὐχὶ ὡς θεὸς ἀγάπης καὶ πατρὶ-

(1) Διὲς τῆς ἡμέρας προσεύχονται ἑπρόσθεν τῶν ναῶν τούτων.